Anul al 57-lea
14 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 147 Vineri 31 Mai 1940
14 Pagini
P IIII

„ABONAMENTE" IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

„ABONAMENTE" IN ȚARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

„ABONAMENTE" SIBIIU

CUM PUTEM CONTRIBUI LA DESVOLTAREA SATELOR

Satele sunt „organisme vii", care se nasc, se dezvoltă și pot dispare, fiind în strânsă legătură cu mediul lor fizic și uman. Dacă s'ar reconstitui, pe temeiul datelor istorice și geografice, toate aglomerațiunile sub forma de cătune, sate și comune, din cuprinsul ținuturilor locuite de Români, pe o hartă, am putea constata, că unele au dispărut și altele au apărut în diferite epoci și regiuni.

Dispariția unora și apariția altora au fost impuse de anumite condițiuni sociale și economice, de mediul fizic, geografic și uman.

Când condițiile economice și sociale sunt prielnice dezvoltării unor sate, acestea atrag mai mulți oameni și se transformă în târguri și chiar orașe. Bineînțeles că odată ce condițiile acestea, din diferite cauze, nu mai există, orașele, sau târgurile intră în faza declinului prin depopulare și revin la forma lor primitivă de sate. Așa s'au transformat din sate în târguri și orașe, majoritatea comunelor noastre urbane; iar altele au revenit la formațiunea de comune rurale.

Astăzi se vorbește mult de nevoia ridicării satelor noastre la un nivel de viață economică și culturală, impus de cerințele progresului și civilizației. In acest scop se propune înființarea de sate-model, construite după un anumit plan și care să fie înzestrate cu școli-model, biserici-model, gospodării-model, infirmerii-model etc.

Se spune că satul-model trebue să fie multiplicat în toate plășile, județele și ținuturile noastre, adică în toată țara.

Cum se va putea înfăptui acest minunat proect? Cu ce mijloace?

Nu trebue să perdem din vedere realitatea. Satul-model nu poate fi decât o creațiune care răspunde unor anumite concepții și planuri impuse de cerințele unei — atât din punctul de vedere social și economic, cât și din punctul de vedere estetic și cultural. Pe temeiul acelorași concepții și planuri s'au înființat ferme-model, exploatări agricole-model, ș. a.

S'a crezut și se crede că, prin înființarea acestor sate, ferme, sau exploatări agricole, vom putea schimba nu numai „aspectul" satelor și metodele primitive de exploatare a bunurilor noastre agricole și animale, dar vom izbuti să creiem până și o viață culturală rurală.

Firește că trebue să facem toate sforțările pentru îmbunătățirea vieții populației noastre rurale și pentru dezvoltarea și înfrumusețarea satelor; dar luând în seamă nevoile reale și posibilitățile de a aduce la îndeplinire măsurile cele mai practice în toate domeniile: social, economic, igienic, sanitar și cultural.

DE VEGHE

In legătură cu desbaterile adunărilor eparhiale, arătam ieri ce forță reprezintă credința strămoșească, baza solidarității naționale și care e rolul de misionari pe care trebuie să-l îndeplinească, în slujba intereselor neamului întreg, membrii clerului român.

Doi dintre cuvântători la adunarea eparhială a Arhiepiscopiei București, au adus în discuție o problemă pe care noi am scos-o în evidență în dese rânduri în coloanele noastre, bazați pe fapte concrete: confuzia ideologică înadins creată de agenți străini, cari, în numele diverselor secte religioase, urmăresc cu stăruință și cu perfidie, destrămarea unității noastre sufletești, prin captarea unor proseliți pe cari îi îndepărtează de Biserica noastră creștină ortodoxă și națională.

Știm cu toții ce a însemnat pentru românism, pentru ființa noastră etnică, pentru luptele pe cari le-am dus împotriva vitregiei soartei, ce valoare a avut religia, credința noastră unitară care, ea cea dintâi, a creiat unitatea sufletească.

Nu este om care să conteste faptul istoricește controlabil: dacă neamul nostru ar fi fost desbinat din punct de vedere religios, n'ar fi ajuns până în cele mai îndepărtate colțuri din țară, vechile cazanii cari au pregătit unitatea de limbă și de cultură românească.

Unitatea de credință fiind la baza conștiinței noastre de neam, formând temelia pe care se sprijină solidaritatea națională, atâta de necesară, mai ales în vremuri grele, de ce să stăm cu brațele încrucișate, privind cum agenți străini, interesați, luptă cu fățărnicie să fărâmițeze granitul acestei solidarități?

Pentru această unitate sufletească desăvârșită, garanția rămânerii în bloc a neamului întreg, în fața eventualităților, trebue să se pună capăt periculoasei îndeletniciri a propagandiștilor sectanți.

(Continuare în pag. 2-a)

CAPITULAREA ARMATEI BELGIENE ȘI URMĂRILE EI POLITICE

După optsprezece zile de lupte Regele Belgiei a hotărît încetarea rezistenței contra armatelor germane și a cerut un armistițiu. Potrivit comunicatului publicat de cartierul general al Führerului, Regele „a acceptat cererea germană de a capitula fără condiții. Prin aceasta, armata belgiană a depus armele și a încetat de a mai exista".

Această capitulare e motivată de comunicatul german „cu impresia efectului nimicitor al armelor germane". O informație a corespondentului agenției Stefani dă unele amănunte în această privință: în ultimele 48 de ore armata belgiană ar fi avut pierderi de 100.000 de oameni, morți, răniți și prizonieri și prin capitularea ei 400.000 de soldați și 2.000 de guri de foc ar cădea în mâinile germanilor. Comandamentul suprem german prețuește la 400—500.000 de oameni efectivele trupelor belgiene, care s'au predat.

In cuvântarea sa la radio, ținută Marți dimineața, d. Paul Reynaud, anunțând poporului francez și lumii acest grav eveniment, dă amănunte asupra împrejurărilor capitulării decise de Regele Belgiei: hotărirea a fost luată fără a preveni comandamentul aliat și împotriva opiniei unanime a miniștrilor răspunzători. Președintele consiliului francez afirmă că guvernul belgian „este hotărît să pună în serviciul cauzei comune toate forțele belgiene, de care mai poate dispune. In deosebi, guvernul belgian vrea să organizeze o nouă armată și să colaboreze la opera de înarmare a Franței". Această hotărîre ar privi cele circa 300.000 de recruți belgieni, care, după informațiile agenților franceze, sunt instruiți în Franța, ca și massa de circa 3 milioane de belgieni refugiați pe teritoriul francez.

Nu ne aparține să comentăm hotărîrea luată de Suveranul Belgiei. Faptele au elocința lor proprie, la care vorbele nu adaogă nimic. Ele poartă în ele germenii evenimentelor viitoare și în uriașa tensiune, la care este supusă lumea celor cari luptă, ca și a celor cari sunt în așteptarea încordată a desfășurării evenimentelor, interesează în primul rând urmările imediate și positive, realitățile militare și politice. Restul aparține istoriei.

Din punct de vedere militar, capitularea belgiană crează diviziilor franco-engleze din Belgia și nord-estul Franței o situație de o extremă gravitate. Incercuite de pretutindeni, cu potențialul lor de luptă redus prin defecțiunea belgiană, cu retragerea spre mare tăiată, ele mai pot lupta pentru onoarea lor, dar e greu de văzut cum sacrificiile lor ar mai putea fi utile din punct de vedere militar. Ele își continuă totuși rezistența, cu hotărire și disciplină, după cum a declarat aseară d. Churchill, la Camera Comunelor.

Hotărîrea Regelui Leopold dă un mare succes armatelor germane, care devin stăpâne pe coastele Canalului Mânecii și pe cele belgiene, unde prezența lor poate constitui o amenințare serioasă pentru Marea Britanie.

In același timp comandamentul german va găsi în trupele devenite disponibile la nord noi efective în vederea continuării operațiilor ofensive spre sud.

Capitularea armatei belgiene este o grea lovitură pentru aliați. Nici președintele consiliului francez, nici primul ministru al Marei Britanii n'au tăgăduit-o. Dar, potrivit declarațiilor făcute de cei doi conducători de guverne, ea nu slăbește nici solidaritatea dintre aliați, nici hotărîrea lor de a continua războiul.

Acum câteva zile, d. Paul Reynaud afirma că dacă aliații rezistă o lună, ei vor fi făcut trei pătrimi din drumul spre victorie. In discursul său de eri, prin care anunță capitularea hotărîtă de Regele Leopold al III-lea, d. Reynaud menține aceiași notă de hotărîre: „Increderea noastră este intactă, spune d-sa... Pe noua linie, pe care a stabilit-o marele nostru șef Weygand, în deplin acord cu mareșalul Pétain, pe Somme și pe Aisne, vom rezista și pentrucă vom fi rezistat, vom învinge".

La Camera Comunelor, evenimentele din Belgia au avut, într'o scurtă cuvântare a d-lui Winston Churchill, aprobată de reprezentanții diferitelor partide, un ecou asemănător cu cel din Franța. Primul ministru anunță că nu va face declarații noi asupra situației generale până la inceputul săptămânei viitoare, când se va cunoaște

(Continuare în pag. 2-a)

O ANIVERSARE

Cu ocazia celei de-a 103-a aniversare a gărzii regale jugoslave, M. S. Regele Petru II și A. S. R. Prințul-Regent Paul trec în revistă această gardă

DUPA CAPITULAREA ARMATEI BELGIENE

NOUA SITUAȚIE CREIATĂ ARMATELOR FRANCO-BRITANICE DIN SECTORUL INCERCUIT

Fie din cauza războiului de mișcare, fie din cauza unor evenimente neprevăzute și cu consecințe grave și imediate, situația pe teatrul de operațiuni occidental suferă modificări dela o zi la alta.

Un eveniment grav și neprevăzut, care a modificat brusc situația militară din ultimele 24 de ore, este capitularea fără condiții a armatei belgiene. Până în noaptea de 27 Mai această armată a cooperat pe teatrul de operațiuni dela nord cu grupul de armate franco-englez. In ce condiții s'a făcut capitularea?

D. Paul Reynaud, primul ministru al Franței, a declarat: „Seful armatei belgiene a capitulat brusc, fără condiții, la câmp deschis, din ordinul Regelui său, fără a preveni pe camarazii săi de luptă, francezi și englezi, deschizând calea spre Dunkerque diviziilor germane. Acum 18 zile acelaș rege, ne adresase o cerere de ajutor. La această cerere am răspuns după un plan stabilit din Decembrie trecut de către statele majore aliate".

După o comunicare transmisă de cartierul general german, Regele Leopold III a luat hotărârea „de a înceta rezistența fără sens și a cerut un armistițiu". Apoi el a acceptat cererea formulată de germani de a capitula fără condiții. Ceea ce s'a și întâmplat. Armata belgiană — cu un efectiv de circa 400.000—500.000 oameni — a depus armele și ostilitățile între ea și armata germană au încetat Marți, la ora cinci dimineața.

Guvernul belgian, care se află la Paris, a fost el însuși surprins de condițiile în care s'a efectuat capitularea armatei din Flandra.

Notăm că armata belgiană a avut misiunea să apere, împreună și în legătură cu corpul expeditionar britanic și cu grupul de divizii franceze de sub comanda generalului francez Blanchard, sectorul de nord încercuit de germani, în special, regiunea Flandrei orientale și occidentale. In urma forțării trecerei râului Lys și a spargerei frontului la nord de Menin, în apropiere de Ypres, de către germani, situația armatei belgiene devenise, în adevăr, foarte critică, de oarece era amenințată să fie aruncată pe litoralul mării și nimicită în cazul când coloanele motomecanizate germane i-ar fi oprit trecerea spre sud, interpunându-se între ea și grupul armatelor franco-britanice.

Pe de altă parte situația se agravase în ultimele zile, atât din cauza spațiului restrâns în care era înghesuită armata belgiană cu un efectiv de câteva sute de mii de oameni și a dificultăților de aprovizionare cu munițiuni și alimente, cât și a populațiunii civile, stabilă și flotantă din Flandra orientală și occidentală, — circa 2 milioane de suflete, — lipsită și ea de sursele necesare alimentării.

Apoi, încercuirea pe uscat, perderea porturilor principale Boulogne și Calais și efectele bombardării de către avioanele germane a celorlalte porturi — Dunkerque și Ostende — a limitat mult posibilitățile de rezistență a armatei belgiene contribuind la demoralizarea sa.

Care vor fi consecințele capitulării armatei belgiene din punctul de vedere militar în sectorul de nord?

Comunicatul oficial francez recunoaște că situația ce s'a creiat în urma acelui eveniment s'a agravat în mod neprevăzut, dar trupele britanice și franceze vor continua lupta și în aceste împrejurări extrem de critice pentru ele. Cum și cât timp vor putea rezista? Cum germanii au scos din luptă, prin actul capitulării fără condiții, armata belgiană de 400.000 până la 500.000 de oameni și au ocupat restul din teritorul Belgiei, cu o suprafață de 6000 km. p., ei au azi deschis drumul spre Dunkerque; iar prin înaintarea diviziilor lor dela nord spre sud, dela est spre vest și dela sud spre nord, vor strânge în cleștele lor de fer corpul expeditionar britanic și grupul de divizii franceze ce sunt aglomerate într'un spațiu în care nu mai pot manevra și nici nu mai au putința, oricât eroism ar desfășura, să găsească o cale de salvare.

De aceea germanii înțeleg marșul spre Dunkerque, ca să blocheze complect ieșirea la mare; iar cu diviziile lor rapide, — blindate și motorizate, — continuă străpungerea în lungime a spațiului încercuit dela est spre vest.

Trupele germane, care au trecut canalul Escautului la vest de Valenciennes, au ocupat orașele Orchies și Douai; iar cele de la vest, au ocupat localitățile La Bassée, Merville, Hazebrouk și Bourbourg.

Pe frontul de sud francezii au dat mai multe atacuri și contraatacuri violente la sud de fluviul Somme și sud de Carignan. In celelalte sectoare ale acestui front nu s'a inregistrat niciun eveniment.

R. SEISEANU

IMPRESIA PRODUSA DE HOTARAREA REGELUI LEOPOLD

LA PARIS

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

ARIS, 28. — Dispariția armatei belgiene, care e evaluată la 300.000 de oameni, a făcut desigur mai grea poziția armatelor franco-britanice care luptă la nord.

Când s'a aflat la Paris azi dimineață din gura d-lui Paul Reynaud că Regele Leopold a capitulat, a fost la Paris în primul moment un sentiment de stupoare. In câteva minute știrea a făcut ocolul Parisului. In circumstanțele actuale opinia publică franceză a resimțit o adevărată durere. Opinia publică franceză, după ce trupele franceze, la cererea însăși a Regelui Leopold, au alergat în apărarea Belgiei, era în drept să creadă în fidelitatea acelora cari aveau sarcina să-și apere patria. Dar, acest sentiment de durere a fost imediat micșorat prin anunțarea făcută tot de d. Paul Reynaud că guvernul legal al Belgiei i-a adus la cunoștință că a hotărît să continue lupta alături de aliați până la victoria finală.

Noua nenorocire care lovește Belgia, departe de a micșora simpatia poporului francez pentru refugiații belgieni, din potrivă a contribuit să facă și mai cordială grija pentru ei.

Pe de altă parte s'a aflat că

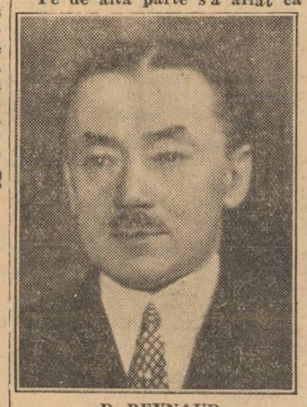

D. REYNAUD
primul-ministru francez

s'au luat toate măsurile ca trupele franco-britanice care luptă la nord să aibă cât mai puțin de suferit depe urma celor întâmplate. Desigur nimeni nu tăgăduește gravitatea situației în care se găsesc aceste trupe.

Increderea a rămas totuși întreagă. Nimeni nu se îndoiește de victoria finală și adversitățile ceasului de față sunt din potrivă un stimulent pentru tot poporul francez.

Azi după amiază guvernul belgian în întregime și președinții corpurilor legiuitoare s'au dus în corpore să depue o coroană la monumentul Regelui Albert care se află în piața Concorde. Asista un mare număr de belgieni. S'au petrecut scene emoționante. Am văzut femei și bărbați plângând cu hohote în clipa când d. Pierlot, primul ministru belgian, s'a închinat în fața Regelui Cavaler.

După ce a adus acest omagiu d. Pierlot a vorbit la postul de radio. Declarațiile sale au fost ascultate de Franța întreagă și toată lumea a aflat astfel că actul Regelui Leopold nu angajează națiunea belgiană, că guvernul a desleagat de jurământ pe ofițerii și funcționarii belgieni și că o nouă armată va fi formată care va lupta alături de aliați pentru cauza comună.

Poporul francez rămâne unit cu poporul belgian, care va continua să găsească în Franța o ospitalitate cât mai largă și o profundă înțelegere a durerilor sale.

G. P.

LA BERLIN

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Berlin, 28. — Progresele continui ale armatelor germane cari încercuesc trupele anglo-franco-belgiene din Flandra puneau afară de orice îndoială rezultatul luptelor uriașe din această regiune, în sensul că acestea trebuiau să se termine prin nimicirea sau predarea trupelor aliate.

Cercurile militare de aci erau totus de părere că mai trebuiau să treacă câteva zile până la obținerea acestui rezultat. De aceea, hotărirea regelui Belgiei a fost primită aci cu oarecare surprindere, cu toate că, după cum se spune, primul contact în această privință s'a produs acum vreo 24 de ore, prin aceea că regele Leopold a făcut o propunere de armistițiu înaltului comandament german. Propunerea a fost imediat respinsă, cerându-se o capitulare necondiționată, care a fost primită în cele din urmă, fără nicio obiecție. Nu s'a crezut în niciun caz aci că chestiunea va fi atât de repede rezolvată și anuntarea capitulării a fost primită cu mare entuziasm de opinia publică germană, mai ales că se cunostea declarația făcută în ajun de guvernul belgian că Belgia va rămâne în orice caz alături de aliați.

Renuntarea regelui Leopold de a mai continua lupta a provocat aici fel de fel de comentarii. Toate aceste svonuri sunt desmințite de cercurile autorizate de aici, care sunt de părere, după cum se spune și în comunicatul oficial german, că hotărirea regelui Leopold „a fost luată sub influența distrugătoare a armatelor germane", pe care Leopold al III-lea a simțit-o în deajuns, tot timpul cât a stat în mijlocul trupelor sale, mai ales în urma impresiei pe care i-a făcut-o bombardările aviației inamice.

Toate cercurile germane apără hotărirea regelui Belgiei, precizând că chiar dacă armata belgiană din Flandra n'ar fi capitulat, rezistența trupelor aliate încercuite în această regiune n'ar fi putut să continue prea mult timp, după cum s'a întâmplat de altminteri în Norvegia, la Andalsnes, unde trupele engleze au fost silite să se retragă.

In ce privește urmările pe cari le va avea hotărirea regelui Belgiei, se pun de pe acum o serie de probleme. Cercurile autorizate germane relevă, în primul rând, opoziția guvernului belgian față de hotărirea Regelui. Mai departe, aceste cercuri examinează urmările de natură politică și militară pe cari le-ar putea avea capitularea. In ce privește latura constituțională a hotăririi regale, se exprimă părerea că Leopold al III-lea era îndreptățit să capituleze, în calitatea sa de comandant al armatei belgiene, dar rămâne îndoelnic dacă tot el va putea să conducă tratativele de pace dintre Belgia și Germania.

In ce privește urmările de natură militară ale capitulării, se spune că chiar dacă se consideră că trupele germane vor putea trece acum fără dificultate prin sectorul pe care-l ocupaseră trupele belgiene, nu se

D. GOERING
șeful aviației germane

poate ști cu precizie dacă toate armatele belgiene din Flandra vor recunoaște hotărirea luată de rege. Se precizează că deocamdată nu se pot da lămuriri precise în această privință. Cu toate acestea, se emite părerea că rezistența aliaților în Flandra fiind mult slăbită, în urma renunțării belgienilor de a lupta, germanii vor forța cu mai multă ușurință rezultatul catastrofal pe care nici ei nu crezuseră să-l poată obține atât de repede.

In ce privește influența pe care o va avea apropiatul sfârșit al rezistenței aliate din Belgia, se prevede că francezii își vor concentra acum toate forțele pe frontul de Sud, trecându-se probabil în modul acesta, dela războiul de mișcare la războiul de poziție, mai ales că e foarte probabil ca germanii să-și îndrepte acum toate sforțările lor contra Angliei.

In această privință sunt demne de relevat legăturile ce se fac între această nouă fază a războiului și aluzia că în proectele germane ar exista ideea unei păci separate cu Franța.

NOUI MĂSURI DE SIGURANȚĂ IN ZONELE PETROLIFERE

COMUNICAT Nr. 31

Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Internelor au hotărât următoarele:

1. — Cu începere dela 29 Mai, a. c., nici un supus străin, cu sau fără profesiune în țară, nu mai poate intra și circula în zonele petrolifere, cu nici un fel de mijloc de locomoțiune.

Se înțelege prin zone petrolifere următoarele regiuni:

a) Târgoviște - Ploești - Câmpina, mărginită de linia care unește localitățile: Târgoviște (exclusiv) - Doicești (exclusiv) - Glodeni (inclusiv) - Valea Lungă Cricov (inclusiv) - Breaza (exclusiv) - Brebu - Cosmina - Scăioși - Chiojdeanca - Ceptura - Inotești - Brazi - Bucșani (toate inclusiv).

b) Giurgiu, și portul Giurgiu.

c) Constanța - Palas, cuprinsă între: Anadalchioi - Gara Palas - Viile Noi (toate inclusiv).

2. — Pe aceiași dată se anulează toate autorizațiile de deplasare acordate supușilor străini, pe bază de carnete lunare pentru circularea în zonele petrolifere.

Celelalte persoane care circulă în zonele petrolifere trebue să aibă un bilet de identitate.

3. — Toți supușii străini aflați în zonele petrolifere sunt obligați să se prezinte la direcția întreprinderilor respective, pentru a primi o legitimație specială, emisă de organele de poliție.

După data de 3 Iunie, nici un străin nu se va mai putea găsi în zonele petrolifere, fără să posede aceste legitimații.

4. — In zonele Giurgiu și Constanța, străinii sosiți cu vasele care au autorizația de a debarca dată de către Comandanții Porturilor, nu se vor apropia, sub nici un motiv, la mai puțin de 50 m. de instalațiile de petrol.

5. — Prin ordonanța comandamentelor teritoriale se vor mări răspunderile și întări sancțiunile conducătorilor întreprinderilor din zonele petrolifere, precum și a întregului personal administrativ și de exploatare, care nu au luat și nu aplică incontinuu măsurile preventive împotriva oricărui act de sabotaj.

6. — Se anulează toate autorizațiile port-armă eliberate particularilor din zonele petrolifere, cu excepția personalului de pază a întreprinderilor.

Armele, munițiunile și orice material explosibil vor fi predate la posturile de jandarmi și polițiile locale sub luare de dovadă, până în seara zilei de 30 Mai, după care vor fi preluate de autoritățile militare din regiune.

7. — Toți inginerii particulari, cetățeni români, aflători în serviciul întreprinderilor petrolifere sunt puși la dispoziția comandamentelor militare locale, pentru prestațiuni de serviciu, în interesul siguranței zonelor petrolifere, potrivit articolului 15 din legea asupra rechizițiilor, publicat în Monitorul Oficial din 27 Februarie 1949.

Aceștia vor continua serviciul lor la întreprinderi, executând și dispozițiunile ce se vor da de către comandamentele militare din zonă.

SCRISORI DIN BELGRAD

CONFERINȚA CONSILIULUI ECONOMIC AL STATELOR PACTULUI BALCANIC

de dr. D. GREGORIC

Belgrad, Mai. — *Iminenta conferință a consiliului economic al statelor care formează Pactul Balcanic a provocat în presa jugoslavă vii comentarii. Acuma nu este vorba de discuțiile obicinuite ale unui eveniment normal, ci se accentuiază marea importanță a acestei întruniri.*

Cercurile guvernamentale sunt foarte ocupate cu complexul de chestiuni în legătură cu această conferință. Aceasta cu atât mai mult cu cât consiliul economic se întrunește într'un timp în care toate statele balcanice au greutăți economice egale în legătură cu războiul din Vest.

La Belgrad s'a știut dinainte, adică de pe timpul când s'au văzut norii furtunoși adunându-se deasupra orizontului european, că războiul dintre Marile Puteri va avea urmări foarte grele pentru statele din Sud-Est, în ce privește economia. Greutățile ce s'au ivit au intrecut însă prevederile. Economia Jugoslaviei, exact ca și economiile celorlalte state din Balcani, a fost împiedecată în desvoltarea ei și probabil va fi și mai mult împiedecată în viitor.

Au apărut unele probleme foarte grele și continuă să apară altele noui. Se iau noui măsuri spre a se face față greutăților ce se ivesc și va fi nevoe de multe alte măsuri drastice, cari vor cere noui sacrificii dela economie, spre a da posibilitate de existență în viitor chiar economiei.

Există pentru economia jugoslavă trei chestiuni principale. In primul rând este chestiunea materiilor prime. Măsurile de blocadă ale aliaților, războiul economic dintre statele în răz-

(Continuare în pag. 2-a)